

aaen over for det Bændingsanlæg, der findes lige over for i Sønderjylland. Landbrugsministeren har nu, efter at en Landvæsenkommission har udtalt, at Anlægget bør nyde Fremme, og efter at Stiftamtet og Hedeelskabet have anbefalet Sagen, paa Finanslovsforslaget for 1898—99 (Tillæg A. for 1897—98, Sp. 1581—84) opført dette Laan mod en aarlig Ydelse af $4\frac{1}{2}$ pCt., hvoraf $3\frac{1}{2}$ pCt. skal være Rente, Resten Afdrag; Laanet ydes under Interessenternes solidariske Ansvar og under Kommunernes med Amtsråadets Tilladelse givne Garantier, saaledes at der, saafremt Renter og Afdrag ikke prompte erlægges, foretages fornøden Udskrivning af hele Summen. Under Hensyn til de Anbefalinger, der ere givne for Anlægget, samt til, at Interessenterne paa den sydlige Side, der ved at tage Vandet af Aaen ødelægge Engene paa den nordlige Side af Kongeaaen, af den preussiske Stat have faaet deres Laan til 2 pCt. Rente og 1 pCt. Afdrag, bede Andragerne om, at der for det foreslaaede Laan maa blive givet dem en Rentelettelse. De tilføje, at en tidligere Landvæsenkommission har nægtet et af Hedeelskabet projekteret Anlæg Fremme, fordi mange af Interessenterne vare betænkelige ved de store Udgifter — der maa nemlig passeres tre Landeveje ved Faldingbro — og fordi Foretagendet for en væsentlig Del baret frem af udenforstaaende, og at den sidste Landvæsenkommission har givet det neden for Aaen liggende Bændingsinteressentklub Medhold i dets Paastand om, at ca. 10 Fod Vand ikke maa benyttes der, hvor de uden synderlig Udgift for det nuværende Interessentklub kunde benyttes. Hver Fod Vand repræsenterer en Udgift af ca. 1,000 Kr., og denne Udgift maa fordeles paa Interessenterne. Ligeledes bemærkede de, det eventuelle Laan faar Pant efter de nuværende ældre Forhøvelser, men at Panteforskrivningen dog faar Bemærkning om, at den ikke skal lægge Hindringer i Vejen for ny Laan inden for visse Grænser.

Da Sagen vil finde sin Afgørelse gennem Behandlingen af Finanslovsforslaget for 1898—99, gør Udvalget ingen Indstilling.

17. Fra Møller J. J. B. Madsen af Nielsby Mølle om Eftergivelse af et ham af Statskassen tilstaaet Laan paa 6,900 Kr., hvorfor Staten har Panteret i Nielsby Mølle. (Indbragt den 23de Oktober 1897 af Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, Busk.)

Efter at Andrageren tidligere gentagne Gange — senest i Rigsdagssamlingen 1894—95 (Tillæg B., Sp. 1291—94), da Andragendet dog blev taget tilbage af Indbringeren — har søgt om Eftergivelse af det ham i Genhold til Finanslov for 1869—70 tilstaaede Laan af Statskassen, stort 6,900 Kr. — oprindeligt til 4 pCt. aarlig Rente, senere ifølge Tillægsbevillingslov for 1879—80 midlertidigt rentefrit — ansøgte han igen derom i Februar 1896, idet han særlig betonedede, at der, hvis Andragendet bevilgedes, vilde være nogen Udfigt til at formaa hans ugifte Søn til at overtage Møllen og give Andrageren og Hustru et tarveligt Livsophold, Paa Finanslovsforslaget for 1898—99 er der derefter nu optaget paa § 9 (se Tillæg A., Sp. 569—70) et Forslag om, at Statskassen, i Lighed med hvad der er sket over for en paa lignende Maade stillet anden Møller ved Grænsen, nemlig Ejerens af Rør Mølle, skal mod Betaling af en Aversjonalsum paa ca. 36 pCt. af Gældens Beløb, altsaa i det foreliggende Tilfælde 2,500 Kr., eftergive ham Restbeløbet o: 4,400 Kr. Det er imidlertid Andrageren aldeles umuligt at betale dette Beløb, hvorhos han tilføjer — i Lighed med hvad der staar i de tidligere Andragender — at Møllen ved Realisation ikke vil indbringe de i den forud for Statskassens Fordring prioriterede 14,000 Kr. Det er, som i de tidligere Andragender udførlig udviklet, ved Grænseaffæringen, at Møllen, der som Landejendom er lille og mager, har mistet sin væsentligste Værdi, idet dens største Opland, Byerne Mejlby, Vintrup og Dover, da blev affaaet fra den. Selv om Eftergivelse fandt Sted, vilde for øvrigt hele hans Tab ingenlunde være erstattet, hvilket fremgaar af en af selve Regeringen i sin Tid foranlediget Burdering deraf. Ogsaa denne Gang anbefales Andragendet indtrængende af Fovling-Holsted Sogneraad, der godfænder Andragerens Fremstilling af de faktisk Forhold og tillige antyder Usikkerheden af, at to af Rigsdagens Medlemmer rejse over til Stedet og med egne Øjne undersøge Forholdene.

Udvalget gør ingen Indstilling.